

Posudek oponenta

Autorka: Klára Pechoušková

Název práce: Estetická zkušenost ruin

Školitel: Mgr. Ondřej Dadejík, Ph.D.

Oponent: Mgr. Martin Kaplický, Ph.D.

Bakalářská práce Kláry Pechouškové je věnována zajímavému a v současné době znovu aktuálnímu tématu, estetice ruin. Práce má logickou strukturu, přičemž autorka nejprve představuje historické pozadí estetického zájmu o estetické oceňování ruin, poté přichází k vlastní definici ruiny jako estetického objektu, následně uvádí základní rysy estetického oceňování ruin a závěrečná kapitola je věnována hlavnímu tématu autorčina zájmu, problematice estetického oceňování industriálních ruin.

Celou práci proniká dojem autorčina zájmu o danou problematiku, který je zřetelný jak ve stylu autorčina psaní, tak v ochotě proniknout značným množstvím teoreticky náročné odborné literatury. Klíčové texty, na kterých je bakalářská práce vystavěna, jsou podle mého názoru, vybrány citlivě a ve většině případů jsou pozorně probrány. Vlastní zpracovávání a propojování myšlenek jednotlivých autorů však bohužel nevedlo k hlubším teoretickým úvahám. Práce tak zůstává na povrchu témat, kterými se zabývá. Autorčin přístup, který se důsledně drží probíraných textů, také vede k některým zjednodušením, nezdůvodněným obecným tvrzením, či dokonce rozporům. Na některé z nich krátce poukáži.

V druhé „historické“ kapitole autorka spojuje estetické oceňování ruin s pojmem malebna. Ta je jistě oprávněné, malebno však není jediný pojem spjatý s tímto tématem. Dokázala by autorka u obhajoby uvést a osvětlit i jiné tradiční estetické pojmy, které se s estetickým oceňováním ruin pojí? Na straně 10 autorka při popisu estetického oceňování v 17. století tvrdí: „Příroda byla chápána přísně matematicky a geometricky jako stroj. Toto uvažování bylo nepřímým podporováno úvahami, s nimiž přicházela tehdejší filosofie a také věda.“ Dokázala by autorka při obhajobě konkretizovat, které úvahy má na mysli? Autorka na s. 20 uvádí Simmelův názor, že o ruinách můžeme mluvit jen v případě architektury. Na s. 24 – 25 naopak uvádí Ginsbergův názor, že o ruinách můžeme mluvit i v případě sochařství, malby nebo literatury. Vlastní komparaci obou tezí se však nevěnuje. Mohla by při obhajobě obě teze komparovat a na základě uvedených tezí zvážit jejich přesvědčivost? Na straně 16 autorka tvrdí, že „ruina je osvobozená od všech očekávání veřejnosti“ a později tvrdí, že „ruina nebere na své okolí žádné ohledy, divák ano“. Této pasáži nerozumím, mohla by ji autorka u obhajoby vysvětlit?

Autorka v textu velice pěkně ukazuje, že estetické oceňování ruin se těsně váže k různým polaritám jako je přírodní vs. umělé, záměrné vs. nezáměrné, staré vs. nové. Současně pak v textu několikrát zopakuje, že ruina vzniká procesem chátrání nebo rozkladu. Není tento proces v případě ruiny doprovázen i souběžným procesem vznikání, kreativity? Tento motiv je autorkou pouze naznačen v kapitole „4.5. Novost, svěžest“, bylo by však zajímavé ho dále rozvést.

Celkově práci, i přes uvedené výhrady, považuji za poctivou a zajímavou. Bakalářskou práci Kláry Pechouškové **doporučuji k obhajobě** a navrhuji ji hodnotit jako **velmi dobrou**.

V Českých Budějovicích 7. 9. 2015

Martin Kaplický